

sentlige Henseender er bleven misforstaaet. Jeg har ingenlunde meent, at det vilde være Regjeringen let at sanctionere Loven, eller at Regjeringens Stilling ikke vilde blive forrykket ved at sanctionere Loven i en anden Stikkelse end den nu foreliggende. Jeg har heller ikke meent, at det var noget Ufravigeligt, at man skulde søge at vedligeholde den gode Stilling ligeoverfor Regjeringen, og ikke lægge Ministeriet Vanskeligheder i veien. Begge disse Tanker tilhøre ikke mig. Hvad jeg har udtalt, er, at man vel skal vogte sig for at vedtage Lovforslag, om hvilke det vides, at de ikke ville emanere som Love; at man vel ikke af den Dtring af et Ministerium, at det ikke finder sig foranlediget til at anbefale et Lovforslag til Sanction, ubetinget skal lade sig skræmme tilbage fra Antagelsen af et saadant, men at man skal være sig bevidst, at hvis man da foretager Skridtet, er det nødvendigt at gøre, hvad der staaer i Gns Magt, for at fjerne en Regjering, der sætter sig i et saadant Forhold til Repræsentationen. Naar man ikke tør eller kan dette eller maaskee ikke vil det, saa anseer jeg det for absolut forkasteligt at følge denne Vej.

D. Nielsen: Ja, jeg vil blot tillade mig at yttre, at naar en Regjering sidder saa løst, at et saa ubetydeligt Forslag som dette skulde have til Følge, at den skulde gaae af, saa troer jeg ikke, der er megen Styrke ved den.

Lehmann: Jeg seer, at den Tanke, der her er bleven udtalt — og som jeg troede, vi vare for gamle Constitutionelle til, at den ikke skulde være nærværende for Enhver af os — trænger til endnu engang at fremhæves. Det er ikke Regjeringen, der derved faaer et Anaf, men Rigsdagen og først og fremmest Landstinget. En constitutionel Forsamling, der vedtager Love, som forkastes ved det kongelige Veto, og ikke kan fjerne den Regjering, der anvender dette Veto, er asmægtig. En Forsamling, som vedtager Love, og som, efterat de ere forkastede ved det kongelige Veto, finder sig deri, uden at være officieret deraf, har

ikke engang Følelse af, hvad en constitutionel Forsamlings Værdighed betyder.

Madvig: Det forekommer mig, at denne Forhandling paa eengang er steget noget op i den høiere Politik, som om her var Tale om Følger for vort constitutionelle Liv. Jeg er ganske enig i, hvad min ærede Sidemand (Andræ) i det Hele har sagt om Principet; men jeg troer ikke, at det saameget er dette Spørgsmaal, der nu foreligger. Paa den anden Side maa jeg — siden man har villet gjenoptage Forhandlingerne om Sagen — slutte mig til, hvad den samme ærede Taler meget stærkt, skjøndt med saa Ord fremhævede som Hovedsagen, hvilket ogsaa fra min Side er blevet udtalt under Sagens anden Behandling i Sessjonen 1853 — 54. Det har gjort mig ondt, at man idag har talt om Tillid til Embedsmændene og om, hvorvidt en saadan Tillid finder Sted eller ikke. Det er ikke det væsentlige Spørgsmaal. Den væsentlige Side ved dette Lovforslag er ikke den, man lægger Vægt paa, naar man siger, at hvis Lovforslaget ikke duer, saa bør man komme det noget imøde og søge at forandre det saaledes, at det kan udkomme, da det vilde være godt for Embedsmændene selv. Der vil altid være nogen Mistillid til enkelte Embedsmænd, det ligger i Sagens Natur; maaskee kan der hos os findes Mistillid, som hidrører fra tidligere Administrationsforhold — det kan gjerne være; — men det er ikke den rigtige Vej at ville modarbejde denne Mistillid ved en Lov som nærværende. Man nærer derved en Fordom, som ikke bør næres, den Fordom nemlig, at hele Administrationen skulde kunne blive saaledes gennemstigtig, at man skulde kunne controlere alle dens enkelte Personligheder. For at opnaae dette bryder man det hele Forhold, glemmer man, at den hele Bestyrelse er en Enhed, hvor de Overordnede maae kunne forlange af de Underordnede, at de skulle staae sande Dplysninger og yttre sig usforbeholdent, ikke om hvad de ønske at yttre sig om, men om enhver Sag, der foreligger. Naar man havde opnaaet, at Erklæringerne bleve — ikke offentlige, thi det blive de ikke ved denne Lov, men — tilgængelige for nogle af de deri interesserede Personer — saa vilde